

РЕШЕНИЕ

№ 2131

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1221** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния
кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е по касационна жалба от пълномощник на „М. 8.” О., против
Решение от 15.12.2010 г., постановено по НАХД № 1085/2010 г. по описа на С
районен съд, НО, 5^{-ти} състав. С решението е потвърдено Наказателно
постановление № * от 27.11.2009 г., издадено от директора на Дирекция
„Данъчен и осигурителен контрол” при ТД на Н. - С., с което на „М. 8.” О. е
наложено административно наказание „имуществена санкция”, размер на 7 649,
86 лева, за неизпълнение на задължението по чл. 180, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за
данък върху добавената стойност, за неподаване на заявление и нерегистриране
в срок по същия закон.

Касаторът, за когото Съдът прие, че е редовно призован на основание чл.
61, ал. 2 ЗАНН, не се представлява.

Ответникът се представлява от редовно упълномощен юрисконсулт, който
оспорва жалбата със становище за законосъобразност на обжалваното решение.

Прокурорът при С градска прокуратура счита, че жалбата е
неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени наличните по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. С жалбата е наведен довод за нищожност – липса на компетентност на издателя на НП – директор на Дирекция „Данъчен и осигурителен контрол”, тъй като към датата на издаване на постановлението такава дирекция не е съществувала.

По отношение фактите, така както са установени и възприети от въззивния съд касаторът не спори. Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН, съставен в хода на извършена ревизия на дружеството, за определяне на задължения по ЗДДС, за периода от 16.06.2008 г. до 24.09.2008 г. В акта са залегнали констатации, установени по време на ревизионното производство, а именно, че за периода от 01.09.2007 г. до 31.05.2008 г. е реализиран оборот от търговия на дребно, в размер на 60 073 лева, в резултат на което, и на основание чл. 96, ал. 1 ЗДДС е възникнало задължение за подаване на заявление за регистрация по същия закон, считано от 01.06.2008 г., най - късно до 16.06.2008 г. Заявление обаче е било подадено едва на 05.09.2008 г. Именно поради това закъснение наказващият орган е ангажирал отговорността на юридическото лице за деяние, правилно квалифицирано като такова по смисъла на чл. 180, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

С изключение на твърдението за нищожност на НП, останалите доводи, изложени в касационната жалба изцяло преповтарят жалбата пред районния съд. Тъй като Съдът ги е обсъдил задълбочено и изключително подробно в решението си, настоящата инстанция, като споделя изцяло мотивите, не намира за необходимо да обсъжда отново възраженията.

Въззивното решение е правилно и законосъобразно, а касационната жалба неоснователна.

За да потвърди наказателното постановление съставът на въззивния съд е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, а отговорността на дружеството е ангажирана в съответствие с доказателствата и с относимите разпоредби на специалния закон - ЗДДС.

Според разпоредбата на чл. 180 ал. 1 ЗДДС регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли ДДС в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв. Алинея втора постановява, че ал. 1 се прилага и когато лицето не е начислило данък, тъй като не е подало заявление за регистрация и не се е регистрирало по този закон в срок. Безспорно е установено, включително

чрез приета от Съда счетоводна експертиза, че по извършените през периода м. 09.2007 г. до м. 05.2008 г. дружеството – касатор е достигнало облагаем оборот от извършени доставки на стоки, в размер по – голям от 50 000 лева, следователно е било задължено да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, в срок до 16.06.2008 г. (чл. 96, ал. 1 ЗДДС), но не е изпълнило това свое задължение. Санкционирането с друго НП, различно от процесното, за неподадено заявление за регистрация касае друг данъчен период и други фактически обстоятелства. Както в представената пред районния съд писмена защита, така и в касационната жалба касаторът не е уточнил, защо счита, че към датата на издаване на НП не е съществувала дирекция с наименование „Данъчно – осигурителен контрол”. По делото са налице доказателства за противното – Заповед № ЗЦУ-152 (т.1.4), издадена на 06.03.2007 г. Процесното НП е издадено на 27.11.2009 г., с оглед на което възражението за нищожност, поради некомпетентност на издадетял е неоснователно. Останалите възражение също са неоснователни и въззивният съд е обосновал извода си в този смисъл с убедителни мотиви.

При наличието на установени обективно, пълно и всестранно факти Съдът съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд С.-град, VI^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.12.2010 г., постановено по НАХД № 1085/2010 г. по описа на С районен съд, НО, 5^{-ти} състав.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

.....

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.